

børnene er trætte, bliver de lagt hen til en lur, ikke på klokkeslæt. Således er der heller ingen forargelse over, hvor eller hvor tit børnene undersøger sig selv og andre jævnaldrende.

Man må holde sig for øje, at man ved klø eller moralske udbrud såsom „fy“ eller „ba-ba“ i forbindelse med børns naturlige driftsudfoldelse kan give dem en så stærk skyldfølelse, at tilknytning til kønsorganerne i puberteten bliver afskåret. Derfor må man på et så tidligt tidspunkt som muligt søge at afværge uheldige påvirkninger fra omgivelserne. Påvirkninger der senere i livet kan give alvorlige seksuelle problemer. Når børn når 2-3 års alderen, er det spændende for dem at se, hvad der kommer i potten. Nu roder de ikke mere rundt i potten eller WC for at undersøge, hvad det er, der flyder rundt dernede, men vil gerne finde ud af, hvor det kommer ud. Derfor kigger de, mens de tisser eller laver, og er det muligt at have en at snakke med ind imellem, er det heller ikke af vejen.

I 2-3 års alderen begynder et nyt afsnit af barnets liv. Det kan begynde at tale, så det, man før måske bedre kunne slå hen med en spøg, lader sig ikke bortforklare, nu da barnet selv kan meddele sig uden dog helt at forstå, hvad ordene dækker. Det optager børn omkring denne alder, at der er forskel på drenge og piger. Samtidig med undersøgelsen af det modsatte og eget køn følger nu spørgsmål til den voksne som, hvorfor Peter har en tissemand og jeg ikke har nogen. Her nytter det ikke bare at sige: „Det er du for lille til at forstå.“ At falde i den anden grøft og give en lang saglig udredning, som barnet på dette udviklingstrin ikke kan fatte, er lige så forkasteligt. Børn i den alder er aller- mest tilfredse med et kort svar uden særlig forklaring, ud over at der findes drenge og piger, drenge har tisse- mænd, og piger har ingen tissemand. Spørger barnet